

In liefdevolle herinnering aan

Frans Wargers

Franciscus Bernardus

* 8 februari 1937
De Lutte

† 19 april 2011
Enschede

Frans, mijn man, onze vader en opa is geboren in De Lutte en groeide op als jongste in een gezin met drie broers en twee zussen.

Met werken begon hij bij zijn oudste broer in het bedrijf als monteur. Ook van zijn diensttijd heeft hij intens genoten en vertelde er graag zijn verhalen over. Daarna ging hij werken als vrachtwagenchauffeur, wat zijn grote passie was. Frans leerde Truus kennen en vond in haar zijn grote liefde. Samen konden ze alles aan. Veel verdriet hebben ze gehad om het verlies van twee kinderen, maar ook hebben ze intens genoten van hun gezin en later de drie kleinkinderen. Hij genoot van zijn werk, maar zeker ook van de vakantie, waarin we er dan op uit trokken met de caravan om Nederland te ontdekken. Voor iedereen had hij alles over en was gelukkig als zijn gezin dat ook was. Van de kleinste dingen kon hij genieten. Een wandeling over het arboretum, waarin alle bomen en planten uitgebreid werden bekeken. Deze liefde voor de fauna vond je terug in zijn eigen tuin. Als de lente weer begon, stond hij gelijk in zijn tuin te werken. Ondertussen maakte hij graag een praatje met de voorbijgangers. Van al zijn planten maakte

hij stekjes en probeerde hier zelf de mooiste planten van te maken. Prachtig vond hij het dat zijn drie kleinkinderen deze hobby met hem wilden delen. Samen keken ze elke dag of er al een plantje op kwam en gaven het dan samen water. Toen hij in juli ziek werd ging hij iedere keer vol goede hoop naar de doktoren en heeft hij er met veel moed en kracht voor gevochten om beter te worden, wat hem ook lukte. Wel vond hij het moeilijk om het wat rustiger aan te moeten doen, vooral in zijn tuin. Tijdens zijn laatste rit naar het ziekenhuis heeft hij nog enorm genoten van de natuur die steeds weer mooier wordt. Helaas staan zijn eigen laatste stekjes nu nog te wachten in zijn tuin om een heel mooi bloemetje te worden.

Frans: Bedankt voor alle mooie jaren samen, 51 jaar hebben we elkaar gekend en zijn we als een hecht team door het huwelijk gegaan.

Truus.

Pa: Bedankt voor alles, voor je goede zorgen en medeleven voor ons. Jouw wijze levenslessen zullen we altijd bij ons dragen.

Christel, Edwin, Erwin en Els.

Op: Bedankt dat je ons de mooiste dingen van de natuur hebt laten zien en dat je ons hebt geleerd dat je van iets kleins de mooiste dingen kunt maken.

Ricco, Birte en Sem.

Wij willen iedereen bedanken voor het medeleven. Een bijzondere dank aan de mensen die mijn man en onze vader hebben begeleidt in de laatste periode van zijn leven. Dit was een grote steun voor hem en ons.